

LO GRINHON

LA GAZETA DAU VIVARIS D'EN
NAUP

N° 36 ESTIU DE 99

SOMARI

- 1 - Paura Linga
- 2 - Que de nòve ?
- 3 - La Ronda dau Forns
- 4 - Sovenirs d'enfança
- 5 - La Mamet o contava
- 6 - Fin contra fin e dimi
- 7 - Peissaladièra
- Pan de metèlh
- 8 - Rencontres occitanes

LO GRINHON es la gazeta de l'associacion occitana "PARLAREM EN VIVARES" de vès ANONAI. Es mandat a tots los aderents.

Per lo receure, mandar 50 F a:
LO GRINHON
Lo Petit Avanon
07370 OZON

Faire lo chèc a l'ordre de
PARLAREM EN VIVARES
Las adersions partan dau 1° de
Janvièr e s'achaban lo 31 de
Decembre.

PAURA LINGA

L'autre jorn a la tele*, se parlava d'un pais qu'aiá desfendut a de monde de parlar lhur linga. Qu'èra una linga minoritària. S'apreniá pas a l'escòla. Era parlaa mas que per lo monde de la campanha. Per arriuar, per ganhar, per pas restar de paisans, faliá aprendre "La" linga dau Pais, la linga de la majoritat, de la reussita, daus ganhaires. Faliá laisser la campanha.

E los paires e las maires finiguèran per plus parlar aquela paura linga de la maison, la linga daus vielhs. Parlavan plus qu'entre ielos quand volián pas que los enfants comprenessan. Faupuguèt pas ben de temps per que la linga fuguesse prompta a petafinar. Una generacion, cinquanta ans e ...

Mas, sus lo bòrd dau cròs, juste davant d'avaluar sa linga -per mielhs dire- de monde s'aperceguèran qu'anavan perdre quaucòm d'important, un morcèl de ielos...censa coma ! E tornèran parlar lhur linga aqueles que l'aián pas essublaa. La tornèran aprendre aqueles que la savián plus. Las vielhas chançons, e las nòvas que per astre la musica èra restaa viva, faguèran cantar los vielhs mòts. D'escòlas se badèran ont los petits aprenián la linga, coma se dis, per immercion. Se veguèt mesme d'enfants que savián parlar que lhurs parents ò savian plus. E, victòria suprèma, la paura linga qu'aiá pensat merir venguèt, dins la capitala, linga oficiala a costat de l'autra que, d'un pauc mai, la tuava.

Tot çò que vos diso es verai. Qu'es arriuat dins un dau mai grand pais dau monde. Quò contunuá encara. Lo monde an tornat trovar lhur fiertat. Quò se passa en America, dins la Loïsiana, capitala : Lafayette. La paura petita linga que manquèt merir, qu'es lo FRANCÈS.

M.N.

* "Des racines et des ailes" F3 dimècres 2 de junh.

Que de Nòve ?

Escrivètz au Grinhon...

De còps un petit mot, doas linhas, daube lo chec de reabonament sovent. Aquò fa plaser :

Félicitations à toute l'équipe, rédacteurs, auteurs. Ce Grinhon que nous aimons bien recevoir.

Cette lueur du passé qui arrive jusqu'à nous et qui vient éclairer nos vieux jours.

A. et P. R.

Los amics dau Pitron escrivan mai :

Per contenar lo chamin daube vosautres.

Bonjorn, per remplaçar nòstre Pitron. Granmerce

(Mirabel et Blacons)

Vaquí un chec per un abonament au Grinhon per l'annaa 99.

A prepaus de 99 es que coneissetz "Lo Nònantà Nòu" de Gacian Almoríc aus edicions Mata Perrier ? Benlèu que poiariètz ne'n dire quaquaren dins lo jornal. L'i a pas tant de liures que pareisson dins l'occitan de nòstre caire ! Amistats e bon coratge !

G. Edel (Lozeron)

Vos vau dire qu'ai jamai legit la peça tota enteira dau Gacian Almoríc, ne'n coneisso de tròç, de morcels chausits, coma l'òm dit dins las eicòlas.

Mas qu'es una bona ideia de nos rapelar que lo Mata Perrier fai un brave trabalh d'edicion tot solet dins son caire. Ai perdut son adreça mas benlèu poiètz nos la mandar e ne'n parlarem dins lo numerò venen.

Una altra proposicion, se aquò vos agrada d'escriure un tansepè dins nòstra lenga, mandètz de textes, la diversitat es una richessa e lo Grinhon es pas tròp riche. Per encuèi e per galar los legeires dau Grinhon e mai per vos remercier anèm botar dins aquel numerò un morcèl dau **Nounanta Nòu**.

Liaubet un òme gaire riche, ven de se laisser vendre un billet de lotariá per un passant : l'idèia de ganhar lo gròs lòt lo trebola ja :

Coma aquòu limeròt fai dubrir ma perpelha !

A ! si anavo ganhar!... E mès, paure de Dieu, D'un tau molon d'escuts que diassi ne'n fario?...

Paíario Jean Covièr que totjorn me secuta.

E puèi fario chanjar la roá de ma barruta.

Me fau un licheit nòu, lo mioune eis eiberchat...

Me tendrio un pauc mielhs, sio tròp mau arneichat.

Fario apondre aussi, au chapel de ma femna

Que paure ei tròp muset, dos o trei torns de trena...

Ma Zuli portariá de flors e de ribans :

Aquò la gensariá dins sos dètz-e-uèit ans...

(se ravisant)

Voei, mai si ganho pas ?... Au diassi ta besonha !

La fortuna, pasmens, me fariá pas la fonha.

(s'échauffant)

Non, autant que dengun mon Liaubet, pòs ganhar.

Ròsa aurà plus tan besonh d'escotilha.

A ma Rosa ! d'argent, queste còp ne'n sarès saula,

Dembé d'escuts poeirès calar los pès de taula,

Au grand molon n'irès posar a plen foeiduu...

(se ravisant)

Voei, mès si ei quaqu'un mai que ganha? A bon

[Diu !

(s'échauffant)

Anon qu'a ton Liaubet reserves, la fortuna ?

Dins la pauralha, ailas ! L' i a pron temps que tuna,

(joignant les mains)

Ò vai, per una fes, fai plòure un pauc dès mi !

Gacian Almoríc (1858-1945)

Lo Nounanta Nòu, acte primier

Novèlas de pertot...

Rescòntres occitans en Provença : A Ancelle (05) à 17 km de Gap. Deux séjours : 26, 27, 28 juillet et 30, 31 juillet-1° août. *Littérature, patrimoine, chant, danse, musique, astronomie, cuisine, estage intensiu d'occitan...*

Renseignements : Tel./fax : 04 42 59 43 96

Aura production. un nouveau catalogue bien intéressant : musique, livres, multimedia.

Aura - B.P. 9087 - 34041 Montpellier cedex 1

La Fara (Lafarre) Lo novèl pont de Clara es pasmens achabat, e los farassons ne'n son fièrs. Lo plus content es l'amic Bosc que lo vai eitrenar (inaugurar, se volètz) au mes de Julhèt daube totas las autoritats dau departament. Lo Grinhon, ben informat, sap que lo curat de La Fara serà present. Mancarem pas l'evenament e un grand bravò aus farassons.

LA RONDA DAUS FORNS VÈS " SAINT-ROMAIN-DE-LERPS", Ardèche

Per la seconda annaa a la fila, l'associacion "Èr e Torisme" de la Comuna de "St-Romain-de-Lerps" a organisat de permenadas a pè (trajècts marcats) per descobrir cinc forns de granjas ont, autrecòp, lo monde fasián cuèire lo pan, las tortas, las calhetas, las ponhas per Pascas ...

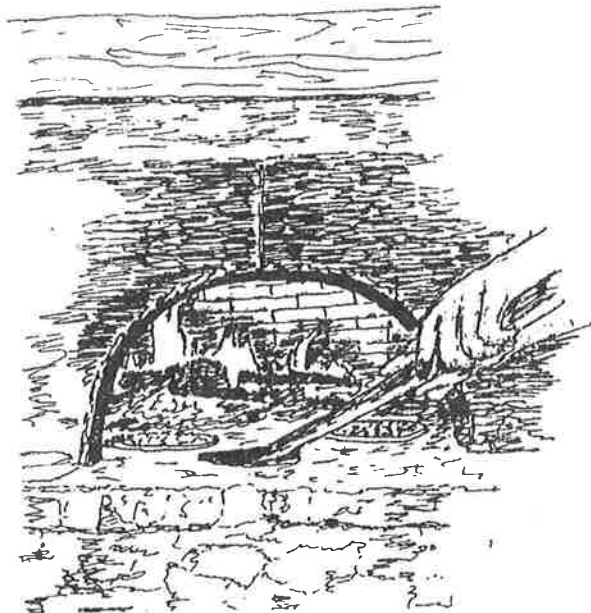
Lo temps d'una jorna, aquela associacion, daube l'ajuda de bolangièrs (fornièrs), torna bailar viá en aquestes forns.

A chasca granja, après aver avisat e fotografiat lo forn e los bolangièrs que s'abrivan per atisar lo fuòc, enfornar, desfornar... rèspondre a las questions..., lo monde s'esquichan coma de sardas a l'entorn de taulassas dreichaas dins la charrèira per tastar, sus de talhons de pan chaudet e nòlant, de confeturas de totas menas : albricòts, figas, grata-cùols, laiterons, amoras e tanben de toma en salada, de fojon, sens eissublar las "pizzas" e las tartas. Un grand moment de bonur, de simplicitat. Una tiralira es plaçaa en bot de taula e chascun pòt participar aus frès a sa guisa.

Tot d'un còp, un vièlh òme s'escarta dau monde, vai s'assetar tot solet sus un muret de peiras sechas. Sembla avisar la fola, mas de segur la vèi pas, l'ausis pas. Es luènh, ben luènh dins lo temps. Es sa maire que vèi, las manchas troçaas, lo palhàs sos lo braç, adutz fierament las michas qu'a pastaas de longa dins lo peittrin (la maid), a son òme qu'espèra davant lo forn. L'òme, lo paire, es el qu'atubava lo fuòc e qu'enfornava e

desfornava lo pan. Coma es el que lo copava a taula, après l'aver sinhat.

Lo vièlh òme soritz e sa mina lipeta nos ditz que nifla la bona odor dau pan de metèlh e tanben de la pompeta que lo paire tirava dau forn ben davant lo pan e que li bailava en disent : "Ten, es per tu, gormandon !"

La ronda daus forns, una permenada ben agreiablá de far en familha. En abriu, los prats son clafits de flors, lo cocut chanta ! Mai lo plaser de descobrir per los uns, de tornar trovar per los autres lo biais de far, las odors e lo gost dau minjar de nòstres ancians, e quau sap, benlèu passarèla entre las generacions, si lo vièlh òme, lo papet, vòl ben contar au mainat ...

A l'an que ven !

L.R.

Veire la recèta dau Pan de Metèlh paja 7

Vocabulari : **Granja** = grange, ferme. **Charrèira**, cortil = cour de ferme. **Palhàs** : paillasson (corbeille) pour porter le pain au four. **Pompeta**, gatèla = Morceau de pâte auquel on ajoutait un peu de beurre, de sucre et des fruits lorsqu'on en avait : pommes, coings, cerises ... **Mina lipeta** = mine gourmande. **Nòlant**, parfumé = odorant

SOVENIRS D'ENFANÇA

Marie Mourier

LOS DOS OMIS

Deviáu avèir una dotgena d'ans, quò fai de temps d'aquò, ben mai de soassanta ans.

Me sovento d'un jorn que sonhavo mas bestias dessus una petita serrena entremei dos petits crès. De chasque latz l'i aiá de tèrras franc pendolentas, una d'adreit, l'autra d'ubac.

Dessus la tèrra d'adreit, un òme copava d'avena aube son volam. Sus la tèrra d'ubac, un autre òme, son veisin, aube mai son volam, copava de tramesa.

Los sonhavo faire. A chaa feis, los esclòts de l'un o de l'autre colavan sus los peirilhons de la terra secha e los òmis fasián dos o tres pas a recuòlon. De temps en temps, l'un o l'autre se repausava un brison per beure un pauc de piqueta, borrar sa pipa o prendre una chica.

Un moment donat, l'òme de l'adreit pausèt son volam e se'n filèt au som de la tèrra, darrèir los balais. Quand ne'n tornèt sortir, l'òme de l'ubac que l'avisava se botèt a cantar, en riant, quauquis còps a la filaa : "Can,can,can,cancalèca !" E l'òme de l'adreit de lhi faire : "Vene mas un pauc, vene veire ! Fuma encara, es prompte a minjar !"

"Ausar dire quò, faguèt l'òme de l'ubac, quand venes mas de faire un niau sans crès qu'empesta lo país!"

De chasque latz, los dos òmis faguèran una gròssa risaa e tornèran prendre lhurs volams.

Venguèt l'ora d'anar enclaire. Aiáu pas vegut passar lo temps, aquel jorn, m'èro pas enoiaa en champ.

vocabulari

tramesa (tremois : blé que l'on sème en mars et qui vient en trois mois d'où son nom)

prompt a (prêt à)

niau (oeuf nichet)

crès (coquille d'oeuf)

enclaire (rentrer les bêtes dans leur enclos)

LO LUCIEN E LO REMISSON

Lo Lucien, aqu'èra lo garçon dau maneschau, restava au vilatge. Per ilo, pas besoenh d'anar en champs, d'amassar aus lapins, d'aidar a feneirar, mólzer las chiauras...tot çò que nosautris, enfants de la campanha, èram forçats de faire. Aiá doncas tot son temps per aprendre sas leiçons, intelligent e pas feneiant, ne'n profitava.

Quand chasque jorn, a la sortiá de l'escòla, anavam ès la glheisa onte lo curat nos fasiá recitar lo catacierme, lo Lucien èra totjorn lo promèir a respondre en las questions que nos pausava. Nos estonavam pas de lo veire se levar de briu, levar lo det e donar la bona responsa. Qu'es vrai, lo Lucien èra fin e mai brave, mas surtot lo melh savent de tots.

Un jorn, tantsepè davant Chalendas, lo curat nos apreniá un cantic : "Il est né le divin enfant", mas quand disiam "jouez hautbois, resonancez musettes", nos demandèt si saviam quò qu'es quò voliá dire, quò qu'èra "les musettes", dengun ausava respondre sauf lo Lucien que, coma d'avèrtit, pinguèt dreit son long braç, lo det levat semblant mostrar lo cial, e de dire de sa gròssa voatz grassa :

- Moi, Monsieur le curé, je sais. C'est un sac où l'on porte le dîner.

Sus lo còp, nos foteram tots a rire. Mas lo curat nos faguèt qesar e nos expliquèt que los instruments de musica d'aquelos temps s'apelavan coma quò.

Lo Remisson, que pensava qu'a mau faire se mocava dau Lucien. Pasmens, ilo, riscava pas de se trompar dau moment que saviá ren d'autre que dire e faire de mau. A l'escòla, èra totjorn au piquet. Au catacierme, un jorn que lo curat nos fasiá recitar "Qui vous a créés et mis au monde ?" nosautris respondiam "C'est Dieu", mas ilo, detrès, disiá en ricanant : "C'est le Jacques et la Simone !"

Un autre jorn, que savo plus perque, parlavam de las devinalhas. Chascun ne'n disiá una :

- Quò qu'es qu'es plen lo jorn, vide la nueit ?

- Los esclòts, ben sur !

- E plen la nueit, vide lo jorn ?

- La coja !

E puei tant d'autras. A son torn, lo Remi de dire : "Quò qu'es qu'es nèir lo jorn e blanc la nueit", en avisant lo curat que fasiá semblant de pas auvir ?

Veiquià ! tot aquò per vos racontar de veiaas a la façon dau temps de mon enfança, tal que me sovento, coma si qu'èra ièr.

Paure Lucien, paure Remi ! Dempuei los ai pas tornar veire. Pareis que son plus d'aqueste monde. Pasmens, dins ma memoara, son restats coma au temps que passavam ensems au catacierme.

Marie Mourier

Vocabulari

Maneschau = marechal ferrant

Feneirar = faner, faire les foins

Mólzer = traire

Catacierme = catéchisme

D'avertit = d'habitude

LA MAMET O CONTAVA

Lo Pièrre de Tenàs d'ès lo Nogier

En davalent d'ès Montanhac per anar vès Antraigas, l'i a un vilatge pròche de la Volana qu'apèlan lo Nogier delh Rigaudèl...

Aquí viviá, avans la guerra, un vielh garçon de quatre vints ans, Lo Pièrre Molinhèr. Son nom serviá gaire qu'elh factur quand lhi adusiá quauqua letra, a part aquò totes lo conneissían coma lo Pièrre de Tenàs.

Amava pas sos vesins, amava pas los chins, amava pas los enfants, amava pas los curats qu'apelava totes "de sacs de charbon" (d'assurat a causa de lhor sotana !) ... E lo deminche, quand los autres anavan a la messa, iel fasiá espès de trabalhar dins son jardin per se faire veire...

E ma mamet, la Tavi', me contava qu'un jorn de Tossants, coma èra anaa accampar de chastanhas dinc son bósc, la bisa se botèt a bofar tament que las fuèlhas volavan de pertot, accatavan tot... e; per amont, sobre los rancs, dinc lo cièl, las gralhas lhi bramavan :

" Croà, crroà, crrroà ! Pièrre de Tenàs
As pas fenit de chastanhar ?"

A. Chambouleyron

Vocabulari

aduère : (apporter)

accampar : (ramasser, cueillir)

bofar : (souffler)

accatar : (couvir, recouvrir)

VOYAGE DE PARLAREM

Cette année, nous irons à NYONS, le pays des olives. Nous rencontrerons l'association "La Respelida" et visiterons la ville (commentaires en Provençal). La date retenue serait le **18 septembre**. Vous aurez plus de renseignements début août par courrier. Surveillez le facteur et réservez votre samedi.

FIN CONTRA FIN E DIMI

Qu'èra l'ivern. Fasiá freid e quò burlava la neu. Un temps a pas botar un chin afòra. La vespraa, lo mestre aube Guston, son vaslet, se rechaufavan un brison davant la chaminèia. Guston diguèt a son mestre :

- Disetz, patron, i a ben de temps que voliau vos parlar mes aviatz jamai lo temps de m'auvir. Aviatz totjorn quocam a faire : feneirar, meissonar, escore... Encuei que poiem ren faire afòra, vòlo vos demandar quocam.

- Ben òc, que voles-ti me demandar ?

- Veiquià ! I a deja très ans que m'avetz embauchat, iura savo bien trabalhar dins los champs e sonho bien las bestias, alòrs tròvo que ganho pas pro. Chaudriá me bailar l'augmentacion.

- Ben òc, mon petit, travailhes quasi autant que mi mes, ti veies lo temps que fai afòra ?

- Ben òc, quò burla.

- Saves coma s'apela quò temps ?

- Ben òc, qu'es l'ivern, diguèt Guston.

- Mes òc, qu'es l'ivern. Mes qu'es lo temps de la sosmession !

Lo Guston comprenguèt que si volia pas anar jaire afòra qu'èra pas lo moment de

demandar quocam e faguèt lo punh dins sa pòcha en brojant : "L'aurai ben."

Janvièr, feurièr passèran. Arriva lo mes de Març. Los jorns èran mai grands, lo solelh mai chaudet e los ausèus començavan de cantar.

Un jorn, lo Guston èra anat copar de boissons lo long d'un broás. E que trova, aquí bien a la cala ? De gentas flors. Ne'n amassa un boqueton e, a mejorn, lo pòrta a son mestre.

- Veiquià, vos aduso las promeiras flors. Anonçan la prima.

- Sias bien bravonet. Son gentas e sentan bien bon, tas flors.

- Savetz coma s'apelan quelas floretas ?

- Ben òc, qu'es de violetas !

- Si vòletz, òc, qu'es de violetas mas, nosautres los vaslets, apelam quò l'erba de la decampeta. Avetz ren vògut me bailar l'ivern quand vos demandavo l'augmentacion. Mas encuei vos diso merda e me'n vau chercher de trabalh vès quauqu'un d'autre. Qu'es pas çò que manca !

E lo Guston fotèt lo camp.

Marcelle Pion-Roux

LO MOTS CROISATS dau GUI

	A	B	C	D	E	F	G	H
1								
2								■
3					■		■	
4								
5			■			■		
6								■
7						■		
8		■			■			

1- Reparacion. 2- Utilizadas per lo fornier per levar las brasas. 3- Utile au travaillaire

4 -A Gòrdes en Vauclusa, se trova un musèu d'aquel pintre dau movament. 5- Ont son los chefs.

Cube per jogar. Infinitiù. 6- Biais lengadocian de parlar de naja. 7- Simbòle de crestian. Vai, sauta !

8- Davant J.C. Lo jorn passat.

A- Pais de Mirelha. B- Metalisar. C- Animal per rasar. Om pòt lo faire de sa persona.

D- Semenats de blats. E- Testa de clavel. Pais au sud de Nantes. F- Poeta grèc.

G- Autò deja vielha. Vila belja que sap çò qu'es un bòchon. H- Vila dau Liban que disem Sour iara. Lo pretz dau silenci en F.

Balada Gormanda en Occitania

PEISSALADIÈRA

Pasta : 300 gramas de farina de blat - 1 veire 1/2 d'aiga chaudeta - 1 saqueton de levura de bolanjariá - 4 culhièraas a sopa d'òli d'oliva - 1 pinçaa de sau.

Garnitura : 1 quilò de cebas blanchas - 4 culhièraas a sopa d'òli d'oliva - 18 fialats d'anchòias a l'òli - 125 gramas d'olivas negras (Niçardas de preferença) - sau - pebre.

- . Desleiar la levura dins l'aiga chaudeta, laisser levar 10 minutas.
- . Far una font daube la farina, i botar "lo levam", l'òli, la sau. Pastar durant 10 minutas. Laisser levar sos un torchon (1 ora).
- . Dau temps que la pasta leva : Plomar e chaplar las cebas, botar dins una padèla daube l'òli d'oliva, una idèia de sau, pebre. Cubrir e laisser mitonar plan-planet (las cebas dèvon cuèire sens rostir).
- . Tornar pastar la pasta, estirar, garnir una tartièra.
- . Cubrir daube las cebas, pausar los fialats d'anchòias e las olivas.
- . Far chaufar lo forn 10 minutas a 200° - Enfornar, far cuèire 35 minutas.
- . Servir chauda, chaudeta o freda.

Nòta : Peissaladière (Pissaladière en français). Cette recette Niçoise, tire son nom de l'occitan: Peis salats = poissons salés. (à l'origine on utilisait des anchois conservés au sel)

Varianta : Cubrir las cebas de rondèlas de tomatas davant de pausar las anchòias e las olivas.

PAN DE METÈLH

- Una liura de farina de blat - Una liura de farina de sèia - Tres saquetons de levura de bolanjariá - 2 culhierons de sau - 1/2 litre d'aiga chaudeta.

- . Mesclar las farinas daube la sau, far una font.
- . Desleiar la levura dins un pauc d'aiga chaudeta, versar dins la font.
- . Pastar daube las mans (20 a 25 minutas) en ajotant a chaa pauc lo rèste d'aiga chaudeta.
- . Amassar la pasta en bola, cubrir daube un torchon, laisser levar una ora. Tornar pastar (7 a 8 minutas) laisser levar encara 1 ora, totjorn sos lo torchon.
- . Far chaufar lo forn 10 minutas a 220°.
- . Farinar una placa a forn, i botar la bola de pasta, l'aplatar un pauc daube las mans. Puèi, daube un cotèl ponchut, far un quadrilhatge.
- . Enfornar. Cuèire 20 minutas a 220° puèi, 35 minutas a 200°. Entredubrir lo forn (15 minutas)
- Desfornar.

Nòta : recèpta per forn electric.

Lucette Rouchier

3 ème RENCONTRES OCCITANES EN VIVARAIS 2,3 et 4 juillet 1999

Pour la troisième année consécutive, ces rencontres se dérouleront à THUEYTS comme les précédentes. C'est l'occasion, pour tous les amoureux de notre langue, de participer à des débats, des conférences, des spectacles, pour beaucoup en occitan. Vous y trouverez aussi des tables de libraires où vous pourrez vous procurer toutes les éditions actuelles et anciennes : livres, dictionnaires, disques, cassettes...

En ouverture des rencontres...

Paysage et micro-toponymie à Montpezat Vendredi 2 juillet à 15 heures

Départ en voiture suivi de 20 mn de *marche* facile sur la Gravenne de Montpezat - espace pédagogique forestier découverte du volcan, empreinte de l'homme à travers le paysage.

Groupe limité à 20 personnes. Inscription impérative. Départ à 15 heures devant l'Office du Tourisme de Thueyts.
Lecture de paysage animée par Bernard SALQUES & Maryse AYMES (association CLAPAS)

18 h 00 : Ouverture des rencontres par M. Daniel Teston, Maire de Thueyts en présence des personnalités locales et occitanes.

Apéritif - manja-dreit, Animation : Chorale de Mayres

21 h 00 : Baleti avec le groupe AZALAIS

Samedi 3 juillet

9 h 30: "Les hérésies médiévales en Occitanie"

Philippe MARTEL

10 h 30: "Protestantisme en Ardèche,
foi et résistance : 1683-1756"

Jean BERNARD

11 h 30: "Pierre et Marie Durand
Figures du protestantisme"

Marie-Claude HERBSTER

12 h 30: Repas libre

14 h 30: Patois & Occitan

débat animé par Robert MARTEL

Participation de tous souhaitée.

16 h 30: "Marie Rivier, une femme pour
notre temps"

Jean MOULIN

suivi de la visite du couvent de Thueyts

18 h 00 - Visite officielle de M. le Président du
Conseil Général et de M. le Préfet

20 h 00 : Repas Traditionnel suivi du spectacle
de PADENA: "Istorias pebradas".

Dimanche 4 juillet

9 h 00 : " Le temps des bûchers"

Diaporama-débat

Anne BRENON - J-Louis GASC

11 h 00: "Noms de lieux et noms de familles"
présentation et discussion animées par

Bernard SALQUES

12 h 30 -. Repas libre

14 h 30: Présentation du film vidéo réalisé
par les élèves de Daniel DUMAS,
enseignant au collège de Montpezat
"La belle sardone"

15 h 00 : Contes occitans

Suzanne CLUZEL

15 h 30: "Cançons de femnas"

chants de la Méditerranée par le groupe
I ANEM

17 h 00: Synthèse et clôture des Rencontres
Occitanes

*Les conférences auront lieu en occitan et en français
selon le choix des intervenants*

Solucion daus Mots Croisats

1- PETAÇAGE. 2- RIABLES. 3- OTIL. 4- VASARELY. 5- EM. DE. IR. 6- NADATGE. 7- CROTZ. GO. 8- NS.
IER.
A- PROVENCA. B- EITAMAR. C- TAIS. DON. D- ABLADATS. E- CL. RETZ. F- AEDE. G- GS. LIEGE. H-
TYR. OR.